

HOTĂRÎRE

Colegiul disciplinar de pe lângă
Consiliul Superior al Magistraturii

24 martie 2017

Nr. 7/3

mun. Chișinău

În componența:

Președintele ședinței:

Membrii Colegiului disciplinar:

Valeriu Doagă
Domnica Manole
Elena Covalenco
Vitalie Gamurari
Maria Orlov
Anatolie Galben
Olesea Plotnic
Stelian Teleucă

A examinat în ședință publică Hotărîrea Completului de admisibilitate din 16 decembrie 2016 referitor la sesizarea procurorului, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat, nr.15-10d/16-1271 din 30.06.2016 în privința judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu și în temeiul art.34, 36 al Legii nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor,

A C O N S T A T A T:

La 30 iunie 2016, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea șefului al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat, manifestind un dezacord la acțiunile judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu, exprimate prin neadmiterea integrală a demersurilor procurorului.

Autorul sesizării a expus dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu, solicitând ca acțiunile lui să fie investigate pentru a stabili care sunt motivele adoptării unor hotărâri, precum și a stabili gradului de integritate și de profesionalism a acestuia.

În special s-a menționat că judecătorul Dorin Munteanu exercitând atribuțiile judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a emis unele încheieri privind aplicarea măsurilor de reprimare față de învinuiți, care ulterior au fost modificate sau casate de instanța de recurs, după cum urmează:

1) Pe cauza penală nr. 2016515091 (procuror Elena Cazacov) cetățeanul Federației Ruse, Klipov Denis a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii

prevăzute de art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Klipov Denis este învinuit în aceeași perioadă în perioada anilor 2015- 2016 acționând împreună cu alte persoane, prin înșelăciune a recrutat mai multe victime pe care le-au exploatat în activități criminale de transportare a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare pe teritoriul Federației Ruse.

În cadrul urmăririi penale, Klipov Denis a fost reținut la 22.04.2016, iar prin încheierea din 25.04.2016 a judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, Dorin Munteanu, în privința învinuitului a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest pentru un termen de 30 de zile. Ulterior, la 19.05.2016, același judecător a prelungit arestul preventiv al învinuitului cu încă pe 30 zile.

La 08.06.2016, învinuitul Klipov Denis a înaintat către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, o cerere privind înlocuirea măsurii preventive din arest preventiv în arest la domiciliu.

La 13.06.2016, procurorul conducător al urmăririi penale a sesizat instanța cu un demers, prin care a solicitat prelungirea duratei arestării preventive pentru o perioadă de 30 zile în privința învinuitului Klipov Denis, înlocuind motive temeinice privind posibilitatea eschivării învinuitului de la urmărirea penală (lipsa unui loc permanent de lucru, lipsa persoanelor la întreținere, nu are un loc de trai permanent, și închiriaza un imobil în mun. Chișinău, rudele apropiate sunt stabilite cu traiul peste hotare, gravitatea acuzației aduse, etc.), persistența riscului influențării părților vătămate și a martorilor, împiedicarea desfășurării urmăririi penale.

Prin încheierea din 16.06.2016 judecătorul de instrucție al Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Munteanu Dorin, a admis parțial demersul procurorului privind prelungirea duratei arestării preventive în privința învinuitului Klipov Denis, fiind concomitent admisă integral cererea învinuitului, cu dispunerea înlocuirii măsurii preventive aplicate față de învinuit din arest preventiv în arest la domiciliu.

Procurorul consideră că încheierea vizată a fost emisă contrar cerințelor pct.5 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 15.04.2013 despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, apreciind greșit actele prezentate de procuror și depășind limitele principiului prezumției nevinovăției persoanei.

Procurorul consideră că judecătorul de instrucție nu a ținut cont de faptul, că învinuitul a comis o infracțiune deosebit de gravă, împreună cu alte persoane și prin urmare, aflându-se la libertate ar putea să comunice cu ceilalți participanți la comiterea infracțiunii, să-i anunțe despre pericolul tragerii la răspundere penală, să ascundă urmele comiterii infracțiunii, ceea ce va împiedica la cercetarea obiectivă, completă și sub toate aspectele ale circumstanțelor cazului în vederea stabilirii adevărului.

Procurorul invocă, că instanța de judecată, fără a cunoaște materialele cauzei penale și-a depășit în mod vădit limitele competenței la examinarea demersului și a invocat în încheiere drept motiv și faptul colaborării învinuitului cu organul de urmărire penală, fapte ce nu corespund realității și nu puteau fi invocate de către instanță.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28.06.2016 recursul procurorului, a fost admis, fiind dispusă casarea încheierii din 16.06.2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea învinuitului de înlocuire a măsurii preventive și a fost prelungit arestul preventiv.

2) Într-o altă cauză penală procurorul în Secția trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Aliona Bucuci, la 02.06.2016 s-a adresat judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu demers prin care a solicitat aplicarea a măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 zile învinuitei Ghizea Cristina, care este învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin. (2), art.46, art.206 alin.(3) lit. b), d) din codul penal.

Prin încheierea din 03.06.2016 a judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru a fost admis în parte demersul procurorului privind aplicarea arestării preventive în privința învinuitului Ghizea Cristina, în privința acesteia fiind aplicată măsura preventivă – arestul la domiciliu.

Încheierea a fost contestată de către procuror, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08.06.2016 a fost admis recursul procurorului, casată încheierea din 03.06.2016 și a fost aplicată măsura preventivă - arest preventiv pe un termen de 30 zile.

Doar peste două zile, la 10.06.2016, avocatul Sergiu Breazu a depus în interesele învinuitei Cristina Ghizea o cerere privind înlocuirea măsurii preventive din arest preventiv în arest la domiciliu.

La 17.06.2016 judecătorul de instrucție Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu, a admis cererea avocatului și a înlocuit măsura preventivă învinuitei Cristina Ghizea, aplicându-i arest la domiciliu.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25.06.2016 a fost admis recursul procurorului, fiind casată încheierea din 17.06.2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea apărătorului de înlocuire a măsurii preventive.

Procurorul consideră că judecătorul de instrucție al judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu, a adoptat încheieri nelegitime și netemeinice, care afectează drepturile și interesele părților vătămate, precum și legalitatea și ordinea de drept în stat.

În temeiul art. 23 alin. (2) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, la data de 08.07.2016 de către inspectorul judecător s-a solicitat a remite în adresa Inspecției Judiciare opinia scrisă a judecătorului Dorin Munteanu cu privire la încălcările invocate în sesizare.

Fiind audiat pe marginea sesizării judecătorul Dorin Munteanu a menționat că activează în calitate de judecător la Judecătoria Centru mun. Chișinău, iar prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 369/16 a fost desemnat pentru exercitarea atribuțiilor judecătorului de instrucție în perioada 01.06.2015 – 01.06.2018.

Dorin Munteanu consideră că în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu a acționat în strictă conformitate cu prevederile legii și nu a comis careva acte ce ar crea dubii privind legalitatea și temeinicia hotărârilor adoptate indiferent de hotărârile instanței ierarhic superioare pe aceste cauze.

1) Cu privire la temeiurile ce au stat la adoptare încheierii din 16.06.2016 pe cauza nr. 17-95/16 la demersul procurorului privind prelungirea arestului preventiv în privința lui Clipov Denis și cererea avocatului privind înlocuirea arestului preventiv cu o altă măsură preventivă, a menționat următoarele:

Procurorul la data de 14.06.2016 a înaintat instanței de judecată un demers privind prelungirea arestului preventiv cu 30 (treizeci) zile în privința învinuitului Clipov Denis, învinuit de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Anterior, la data de 09.06.2016, avocatul în interesele învinuitului Clipov Denis a depus cerere privind înlocuirea măsurii preventive din arest preventiv cu o altă măsură neprivativă de libertate.

Clipov Denis a fost reținut la data de 22.04.2016 ora 15.55. Pe faptele nominalizate a fost pornită cauză penală nr. 2016515091 la 19.04.2016, în cadrul căreia Clipov Denis a fost pus sub învinuire la data de 25.04.2016. Prin încheierea din 25.04.2016 a fost aplicat arestul preventiv pe un termen de 30 zile până la data de 22.05.2016 ora 15.55. Prin încheierea din 20.05.2016 arestul preventiv i-a fost prelungit cu 30 zile până la data de 21.06.2016 ora 15.55.

Prin încheierea judecătorului de instrucție cererea avocatului a fost admisă și demersul procurorului a fost admis în parte și a fost înlocuită măsura preventivă arestul preventiv cu arest la domiciliu în privința învinuitului Clipov Denis, măsura preventivă – arestul la domiciliu fiind stabilită pe un termen de 30 zile.

Din conținutul demersului înaintat, instanța de judecată a ținut seama de faptul că, prevederile pct. 41 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 01 din 15.04.2013 despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, demersul cu privire la prelungirea arestului preventiv sau arestului la domiciliu nu au fost respectate de procuror.

Totodată, la aprecierea temeiurilor de admitere a demersului procurorului și prelungirea arestului preventiv, cât și la cele ce au determinat admiterea cererii apărătorului, instanța de judecată, a ținut seama de faptul că persoana se află în custodia statului de mai mult timp și anume din 22.04.2016 ora 15.55 însă, în această perioadă nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală în special cu participarea învinuitului.

2) Cu privire la temeiurile ce au stat la adoptare încheierii din 17.06.2016 pe cauza nr. 17-98/16 la cererea avocatului Sergiu Breazu în interesele lui Ghizea Cristina Vasile, privind înlocuirea arestului preventiv cu o altă măsură preventivă în privința învinuitei Ghizea Cristina Vasile, a comunicat următoarele:

Potrivit încheierii pe marginea acestei cauze, cererea avocatului a fost admisă și arestul preventiv i-a fost înlocuit cu arest la domiciliu.

În cadrul ședinței de judecată instanța de judecată a solicitat de la procuror să prezinte probe care ar justifica ținerea persoanei în stare de arest preventiv cât și a altor înscrisuri pe care acesta și-ar fi întemeiat poziția. Procurorul a ezitat să prezinte asemenea înscrisuri invocând faptul că asemenea probe au fost deja prezentate instanței de judecată la etapa aplicării arestului preventiv lui Ghizea Cristina Vasile. Circumstanțele date au fost reflectate în hotărârea instanței de judecată.

Argumentul procurorului despre prezentarea unor înscrisuri probatorii la etapa aplicării arestului preventiv nu a putut fi reținută de instanța de judecată deoarece, a priori, aceasta contravine prevederilor legislației procesul penale, concomitent este notoriu și faptul că, nu judecătorul Munteanu a aplicat arestul preventiv lui Ghizea Cristina și, astfel, nu cunoaște dosarul la care a făcut referire procurorul, ultimul la rândul său, evitând să prezinte cu titlu de probă cel puțin încheierea instanței de judecată de aplicarea a arestului preventiv sau, să ceară examinarea cu titlu de probă a dosarului inițial la demersul procurorului de aplicare a arestului preventiv lui Ghizea Cristina.

Concomitent, nu poate fi reținut ca plauzibil argumentul procurorului depus în plângere asupra faptului că cu puțin timp înainte, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.06.2016, arestul la domiciliu, aplicat față de Ghizea Cristina prin încheierea din 03.06.2016 pe un termen de 30 zile până la data de 30.06.2016 ora 14.40, i-a fost înlocuit cu arest preventiv, deoarece din data de 08.06.2016 până pe 17.06.2016 au trecut 9 zile, astfel că, în cazul în care la partea apărării au apărut temeuri de a considera inoportună continuarea acestei măsuri preventive, aceasta nu era privată de posibilitatea de a înainta demers privind înlocuirea măsurii preventive. Faptul în cauză a fost reflectat și în încheierea emisă.

Judecătorul a reținut că, reieșind din garanțiile drepturilor omului, fiecare zi de deținere a persoanei în stare de arest preventiv trebuie să fie justificată, astfel dacă există chiar și cele mai mici dubii vizavi de necesitatea menținerii persoanei în stare de arest instanța este obligată să recurgă la revederea necesității menținerii persoanei în stare de arest și, după caz să, revoce sau să înlocuiască această măsură preventivă, fapt care a și fost făcut de instanța de judecată.

De asemenea, la aprecierea faptului necesității prelungirii măsurii preventive sub formă de arest preventiv, instanța de judecată a ținut seama și de comportamentul învinuitei. Astfel, instanța de judecată a luat în calcul faptul că aceasta s-a prezentat anterior benevol în instanța de recurs, nu a întreprins măsuri să se eschiveze de organul de urmărire penală sau să influențeze părțile pe dosar.

Mai mult ca atât, contrar argumentelor expuse de către procuror în plângerea adresată Consiliului Superior al Magistraturii, instanța de recurs la examinarea recursului împotriva încheierii nu a stabilit ilegalitatea acesteia. Instanța de recurs a stabilit potențiali factor de risc de eschivare sau de influențare a părților pe dosar, fapt bazat pe presupunerile procurorului (cum este menționat expres în textul deciziei instanței de recurs), circumstanțe ce expres vin în contradicție cu prevederile art. 8 alin. (3) CPP RM, care statuează că: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Judecătorul Munteanu consideră că, contrar argumentelor expuse în sesizarea procurorului, și reieșind din argumentele enunțate de dânsul, organul procuraturii nu a prezentat careva probe pertinente, concludente și utile care ar fi probat temeinicia tinerii persoanei în continuare în stare de arest preventiv și imposibilitatea alegerii față de învinuită a altei măsuri preventive și care, la rândul său, au determinat instanța de judecată la admiterea cererii înaintate.

Procurorul în genere nu a prezentat careva probe ce ar justifica ținerea persoanei în stare de arest, nemaivorbind de faptul că acesta nu a prezentat nici probe ce ar dovedi și ar determina instanța de judecată să ajungă la concluzia că o altă măsură preventivă mai ușoară decât arestul nu pot înlătura riscurile invocate.

Având în vedere faptul că procurorul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă ce ar fi justificat ținerea persoanei în stare de arest, iar cererea instanței de a prezenta asemenea probe a fost ignorată de procuror, pentru a evita deținerea ilegală a unei persoane în stare de arest preventiv riscând o nouă condamnare la CtEDO, instanța a ajuns la concluzia de a admite cererea avocatului.

Vizavi de argumentul expus în plângerea înaintată de către Procuratura Generală a RM Consiliului Superior al Magistraturii despre faptul că instanța la examinarea cererii avocatului despre înlocuirea arestului preventiv nu a ținut seama de faptul că în privința acesteia mai est pornită o cauză penală, judecătorul Munteanu a menționat că instanța de judecată nu a fost informată despre acest fapt, nu i-a fost prezentată o ordonanță legală în susținerea argumentului în cauză și, cum rezultă direct din materialele cauzei, învinuitei i-a fost pornită o nouă cauză penală imediat după ieșirea acesteia din sala de judecată când ea a fost reținută în acest sens. Astfel, o nouă învinuire a fost prezentată doar instanței de recurs, ce nu în ultimul rând a și determinat anularea încheierii emise de mine la data de 17.06.2016 cu plasarea învinuitei în stare de arest preventiv.

Concomitent, la aprecierea necesității menținerii persoanei în stare de arest preventiv, instanța de judecată a ținut seama și de condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

La acest subiect este notoriu și faptul că statul trebuie să asigure învinuitului condiții normale de deținere, iar dacă statul nu poate asigura asemenea condiții instanța de judecată nu poate fi învinuită de eliberare neîntemeiată din stare de arest preventiv a persoanei.

Totodată, este relevant faptul că aflându-se la libertate învinuita s-a prezentat personal în fața instanței de recurs, a participat la ședința de judecată și a așteptat decizia instanței de recurs, ce dă dovadă de faptul că aceasta a îndreptățit încrederea acordată de instanța de judecată la examinarea demersului primar de aplicare a măsurii preventive din data de 03.06.2016.

Judecătorul consideră ca este lipsită de temei afirmația procurorului, potrivit căreia el a adoptat o încheiere nelegitimă și neîntemeiată, care ar afecta drepturile și interesele părților vătămate, precum și legalitatea și ordinea de drept în stat. În partea ce ține de „afectarea drepturilor și intereselor părților vătămate”, de procuror iarăși nu au fost prezentate careva probe în această privință, iar procurorul nu deține și poziția de apărător al acestora pentru a acționa în numele lor. Cât privește „afectarea legalității și ordii de drept în stat”, de asemenea invocată de procuror, nici în această privință nu au fost prezentate probe și nici constatată de instanța de recurs.

Imediat după eliberarea persoanei din stare de arest, aceasta a fost reținută fiindu-i înaintată o nouă învinuire pe un nou dosar fabricat de urgență, a dus la neexecutarea de către procuror a încheierii de aplicare față de învinuită a arestului la domiciliu, iar pentru persoană privarea arbitrară de posibilitatea să execute încheierea instanței ce, la rândul său posibil a determinat instanța de recurs de a anula încheierea primei instanțe și a admite demersul procurorului.

Subsecvent consideră că argumentele expuse în plângerea Procuraturii Generale la acest capitol sunt neîntemeiate, iar sesizarea urmează a fi respinsă.

Astfel, la stabilirea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu, instanța a acționat în limitele dreptului său legal de a stabili o atare măsură preventivă enunțat prin norma de drept procedurală expusă.

Judecătorul consideră că, contrar argumentelor expuse în sesizarea procurorului, procurorul nu a prezentat careva probe pertinente, concludente și utile care ar fi probat temeinica tinerii persoanei în continuare în stare de arest preventiv și imposibilitatea alegerii față de învinuit a altei măsuri preventive și care, la rândul său, au determinat

instanța de judecată la alegerea față de învinuit a altei măsuri preventive de același grad și anume a arestului la domiciliu care este o măsură similară arestului preventiv.

Judecătorul susține că, contrar opiniei denaturate a procurorului, scopul procesului penal nu este în deținerea persoanelor în stare de arest preventiv la prima cerere a procurorului în vederea intimidării acestora pentru a colabora cu organul de urmărire penală pentru a recunoaște faptele incriminate. Mai mult ca atât, prin învinuirile în cauză sunt urmărite de procuror alte interese decât cele menționate, acesta din urmă ascunzându-se după expresii mărețe.

Judecătorul apreciează că Procuratura Generală încearcă să camufleze îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către colaboratorii săi, învinuind judecătorul de anumite abateri scornite și evident lipsite de teme.

Concomitent judecătorul Munteanu consideră că organul procuraturii prin sesizarea depusă încearcă să facă o presiune asupra lui, pentru a-l determina pe viitor să adopte hotărâri favorabile procuraturii, indiferent de temeinicia demersurilor care vor fi înaintate și legalitatea acestora, lucru care este evident un act de presiune și influențare a instanței.

Verificând temeiurile casării de Curtea de Apel Chișinău a încheierilor Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16.06.2016 (învinuitul Clipov Denis) și din 17.06.2016 (învinuita Ghizea Cristina) în baza raportului din 28 iulie 2016 Inspectia judiciară a constatat ca într-adevăr încheierile Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16.06.2016 și din 17.06.2016 au fost casate prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 28.06.2016 și, respectiv, din 25.06.2016.

Însă, Inspectia judiciara aprecieaza ca casând încheierile judecătorului de instrucție, instanța de recurs nu a constatat că instanța de fond a încălcat normele imperative sau practica judiciară uniformă, dând o altă apreciere materialelor cauzelor penale.

În conformitate cu prevederile alin.(3) art.19 din Legea cu privire la statutul judecătorului, *judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.*

În conformitate cu prevederile art. 21 alin.(2) Legii cu privire la statutul judecătorului, *anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.*

Potrivit recomandărilor CM/Rec(2010)12, adoptate de Comitetul Miniștrilor la 17 noiembrie 2010, în temeiul art.15 b din Statutul Consiliului Europei, nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență (pct.66).

Potrivit recomandărilor de la Kiev privind independența judiciară în Europa de Est, Caucazul de Sud și Azia Centrală (Kiev, 23-25 iunie 2010) la pct.25 recomandată, procedurile disciplinare împotriva judecătorilor trebuie să implice cazurile de presupuse abateri profesionale care sunt grave și de neiertat și care discreditează sistemul judiciar. Răspunderea disciplinară a judecătorilor nu se extinde la conținutul hotărârilor sau

verdictelor lor, inclusiv diferențele de interpretare juridică între instanțe; sau la exemple erori judiciare; sau la critica instanțelor.

În aceste condiții Inspectia judicaria a apreciat ca poziția autorului sesizării este arbitrară, neobiectivă și lipsită de suport probatoriu, cum ar fi deciziile instanței de recurs privind încălcarea de instanța inferioară a normelor imperative ale legislației sau aplicarea legislației contrar practicii judiciare uniforme.

Anterior Procuratura Generală s-a mai adresat la Consiliul Superior al Magistraturii cu o sesizare analogică nr.21-3d/15-1871 din 03.09.2015, privind dezacordul cu soluțiile judecătorului de instrucție Dorin Munteanu în aplicarea măsurilor preventive față de alți învinuiți. Pe marginea acestei sesizări inspecția judiciară a prezentat raportul nr.1910 p/m din 08.10.2015 cu concluzia privind lipsa abaterilor disciplinare în acțiunile judecătorului Dorin Munteanu.

În acestea împrejurări ar putea fi întemeiată concluzia judecătorului Dorin Munteanu, precum că Procuratura Generală învinuind judecătorul de anumite abateri scornite și evident lipsite de temei, încearcă să camufleze îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către colaboratorii săi, într-un fel admițând o presiune asupra lui, pentru a-l determina pe viitor să adopte hotărâri favorabile procuraturii, indiferent de temeinicia demersurilor care vor fi înaintate și legalitatea acestora, lucru care este evident un act de presiune și influențare a instanței.

Luând în considerație cele expuse, Inspectia judicaria a considerat că acțiunile judecătorului Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu, nu se încadrează în lista abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 15 iulie 2014, materialele procedurii disciplinare fiind remise Completului de admisibilitate pentru examinare și pronunțarea deciziei.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2016 a Completul de admisibilitate a respins sesizarea Procuraturii Generale, din motiv că judecătorului Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu nu a încălcat careva norme imperative ale legislației, nefiind stabilite abateri disciplinară în limitele art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

Nefiind de acord cu hotărârea Completului de admisibilitate din 16 decembrie 2016, procurorul, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat la data de 23 martie 2016 a depus o contestație în Plenul Colegiului disciplinar, manifestând un dezacord cu decizia pronunțată de Completul de admisibilitate.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și hotărârea Completului de admisibilitate, raportul Inspecției Judiciare, Plenul Colegiului disciplinar a conchis că contestația depusă de procuror, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Plenul Colegiului disciplinar *nu a constatat careva abateri disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în acțiunile* judecătorului Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu.

În esență, faptele invocate de petiționar se rezumă la dezacordul cu modul în care judecătorul Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu a examinat

cererile înaintate de procurorul, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat, în consecință argumentele invocate în contestație/sesizare al autorului limitându-se la un dezacord cu hotărârile adoptate de judecătorul sesizat, care de drept a garantat dreptul justițiabilului de a o ataca în modul și termenul prevăzut de lege în instanța ierarhic superioară.

Mai mult, nemulțumirea autorului sesizării cu procesul de examinare a pricinii sau hotărârea emisă a instanței de judecată nu-i bazată pe un act de justiție a instanței de judecată ierarhic superioare, prin care ar fi fost constatat faptul că instanța de judecată inferioară la examinarea pricinii a aplicat *intenționat sau din neglijență gravă* legislația contrar practicii judiciare uniforme.

Prin urmare, faptele invocate în sesizare/contestație pot fi apreciate ca aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme, doar de către instanța de judecată ierarhic superioară și, în speță, nu pot face referință la abaterile prevăzute de art.4 din legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Sub aspectul laturii subiective urmează a se reține că pentru a se constata existența abaterii disciplinare, prevăzută de art. 4 alin. (1), lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este necesar a se avea în vedere constatarea neglijenței grave.

Textul lit. b) din art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor definește abaterea disciplinară prin acțiunile de „rea-voință” și neglijență gravă de o gravitate deosebită, ca o latură care presupune afectarea actului de justiție.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuții valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Ca urmare, pentru a putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unei îndatoriri elementare profesionale cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție, așa încât nerespectarea normelor de procedură și/sau materiale să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, fără justificare și cu consecințe deosebit de grave.

Din această perspectivă, în raport cu materialul probator se reține că modul în care judecătorul a procedat, este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea cu normele procedurale și/sau materiale ce reglementează raportul juridic examinat.

Faptele au avut consecințe grave prin încălcarea drepturilor părților, actul de justiție fiind afectat, prin ce s-a adus atingere valorilor sociale, referitoare la realizarea activității de justiție, valori care sunt transpuse în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin lege

și regulamente, a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător.

Nu pot fi încadrate acțiunile invocate nici în temeiul prevăzut de lit. i), art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor ca încălcare a normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Normele imperative sunt acelea, care impun o anumită conduită, de la care ele nu pot deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse.

Prin normele imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Astfel, normele de drept imperativ sunt acelea care impun subiecților de drept o acțiune sau le obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiune, nu permit să se deroge de la ele sau să nu se aplice.

Independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în înfăptuirea justiției. O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia ”Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărîrea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească, justiția se înfăptuiește prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Nimeni în afară instanțelor judecătorești în ordinea stabilită de atac nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărîrilor emise, astfel motivele dezacordului cu actele de justiție pot fi expuse doar în ordinea stabilită de atac a hotărîrilor judecătorești.

Mai mult, fiind audiat în cadrul procedurii disciplinare, în explicațiile sale judecătorul Dorin Munteanu a indicat la circumstanțele examinării plîngerii procurorului, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat și hotărîrile adoptate, considerînd argumentele autorului sesizării neîntemeiate, deoarece de fapt afirmațiile autorului sesizării, precum că judecătorul Dorin Munteanu, la adoptarea hotărîrilor a încălcat normele imperative ale legislației, eronat a expus faptele și a apreciat probele, etc, sunt opiniile autorului.

Astfel, coroborînd cele invocate în sesizarea petiționarului cu circumstanțele constatate în urma verificării de Inspekția Judiciară, Plenul Colegiului disciplinar ajunge la concluzia că, situația descrisă în speța dată nu cade sub incidența prevederilor art.4 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, deoarece nu întrunește elementele abaterilor disciplinare.

Potrivit Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv de Legea cu privire la

răspunderea disciplinară a judecătorilor, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context Plenul Colegiului disciplinar precizează că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Acestea fiind reținute, pornind de la circumstanțele de fapt stabilite *supra*, cât și reieșind din circumstanțele expuse repetat în contestație, Plenul Colegiului disciplinar consideră ca fiind neîntemeiată contestația procurorului, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat or, în cadrul examinării procedurii disciplinare nu s-a stabilit, careva temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către judecătorul Dorin Munteanu a unei abateri disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art.29 alin.(2) lit.a), art.29 alin.(3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația depusă de procurorul, șef al secției combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Eduard Bulat din 10 martie 2017 cu privire la judecătorul Judecătorei Centru, mun. Chișinău, Dorin Munteanu și se menține hotărârea Completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar din 16 decembrie 2016.

Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar este irevocabilă și nu poate fi supusă nici unei căi de atac și intră în vigoare la data adoptării.

Președintele ședinței:

Valeriu Doagă

Membrii Colegiului disciplinar:

Domnica Manole

Elena Covalenco

Vitalie Gamurari

Maria Orlov

Anatolie Galben

Olesea Plotnic

Stelian Teleucă